

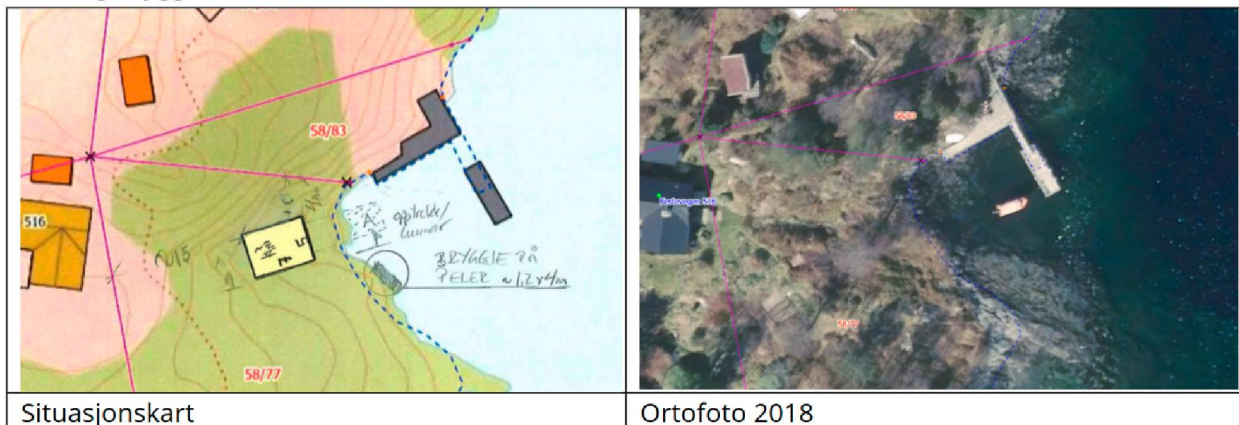

ALVER KOMMUNE
Postboks 4
5906 FREKHAUG

Saksbehandlar, innvalstelefon
Hege Brekke Hellesøe, 5557 2352

Klage- Dispensasjon - Alver 58/77 - Lygren indre - oppføring av naust

Vi viser til brev frå kommunen datert 29.09.23. Saka gjeld vedtak om dispensasjon for oppføring av naust og brygge.

Alver kommune gav i administrativt vedtak datert 28.09.23, i saknr. 896/23 dispensasjon:

Det vert gjeve dispensasjon frå arealføremålet landbruks-, natur- og friluftsføremål og bruk og vern av sjø med tilhøyrande strandsone i kommunedelplanen for Lindås 2019-2031 og plan- og bygningslova § 1-8, for oppføring av naust og brygge på gbnr 58/77.

Dispensasjonen vert gitt på følgjande vilkår:

- Båtopptrekk vert godkjend med ei breidde på inntil 2,5 meter.

Vedtaket er gjeve med heimel i plan- og bygningslova § 19-2, jf. 11-6. Grunngeving går fram av saksutgreinga.

Statsforvaltaren klagar med dette på Alver komme sitt vedtak datert 28.09.23, i saknr. 896/23.

Grunngeving

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak føresegna det vert dispensert frå, omsyn til plan- og bygningslova sine formål eller nasjonale eller regionale interesser, ikkje vert vesentleg

tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. plan- og bygningslova (pbl.) § 19-2 andre ledd.

Det er naudsynt med dispensasjon frå arealformål på land og i sjø, og frå byggeforbodet i strandsona. Både området på land og i sjø er sett med eit formål som i utgangspunktet skal vere ubygd.

I 100-metersbeltet langs sjø skal det alltid takast særleg omsyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser jf. pbl. § 1-8 fyste ledd. Strandsona skal generelt haldast open og privatisering og nedbygging skal unngåast. Forbodet i § 1-8 andre ledd skal vege tungt. Eventuelle avvik frå dette forbodet skal som hovudregel skje gjennom ordinær planlegging, ikkje som dispensasjon, jf. Ot.prp.nr 32 (2007-08).

I LNF-område skal ein ta særleg omsyn til landbruk, natur og friluftsliv. Desse areala skal vere ubygd, med unntak av bygg som er direkte knytt til gardsdrift. Det er føresegn til bruk og vern av sjø og vassdrag i kommuneplanen. Føresegn 3.5.1 seier mellom anna: *«Føremålet er fleirbruksområde for natur, friluftsliv, ferdsle og fiske. Tiltak eller inngrep som er i konflikt med natur, friluftsliv, ferdsle eller fiske er ikkje tillate, under dette flytebrygger og kaianlegg.»*

Statsforvaltaren rådde ifrå dispensasjon i saka i brev datert 28.07.23. Der skreiv vi mellom anna: *«Området har friluftsiinteresser, særleg i sjø, og ligg i eit område som er kartlagt som eit viktig friluftsområde, som er mye brukt til padling og turar med småbåtar.»*

Etter det vi kan sjå er det ikkje tidlegare inngrep på dei aktuelle områda, men det er ei kai og flytebrygge i nærleiken. For å planere for naustet er det naudsynt med ganske store terrenginngrep og det skal fyllast ut i sjø for å anleggje lunnar. Tiltaka vil både auke privatisering av området og påverke landskapet slik at det vert meir bygd. Begge deler kan påverke friluftsverdiane i område negativt. Naustet vil også bygge ned natur/grønstruktur i strandsona.

Statsforvaltaren rår ifrå dispensasjon i saka, og ber om å få eit eventuelt positivt vedtak til klagevurdering.»

Statsforvaltaren har ikkje endra meining i saka. Vi ønsker i tillegg å vise til statlege planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona langs sjø, som er klar på at strandsona skal planleggast. I retningslinjene for sone 3 står det at fellesanlegg bør vurderast. Dette område ligg i sone to i retningslinjene, krav om vurdering av fellesanlegg bør vere enda sterkare her. I denne saka ser det ut til at det i dag er ein felles tilkomst saman med bnr. 69, men at ein no ønskjer ein eige tilkomst. Dette er ikkje i samsvar med Statlege planretningslinjer. Vi har forståing for at ein må ha tilkomst til fritidsbustaden frå sjø, sidan det ikkje er vegtilkomst, men eigedomen har mogleg tilkomst over gnr. 58 bnr. 29. Vi forstår det slik at denne tilkomsten er i bruk i dag, og har vore nytta sidan 1963, då hytta på gnr. 58 bnr. 69 vart bygt.

Vi kan ikkje sjå at eit naust er naudsynt for å sikre tilkomst. Dette kan i tillegg til å bygge ned urørt strandsona, føre til at dei andre eigarane av fritidsbustader i område kan få ein forventning om å få bygge tilsvarande naust. Både naust og brygge aukar faren for ein bit for bit nedbygging av strandsona i dette området.

Statsforvaltaren si vurdering er at arealformål på land og i sjø vert vesentleg sett til side ved ein dispensasjon i saka. Det same gjeld reglane om byggeforbod og dei nasjonal omsyna i strandsona jf. pbl. §§ 1-8 og 19-2, andre ledd første setning.

I tillegg kan vi ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar som talar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd, andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er då ikkje oppfylte. Statsforvaltaren finn difor å måtte klaga på Alver komme sitt vedtak datert 28.09.23, i saknr. 896/23. Vi ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

Med helsing

Nils Erling Yndesdal
avdelingsdirektør

Egil Hauge
seksjonsleiar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Vestland fylkeskommune

Postboks 7900

5020

BERGEN